

Forslag om en Ændring i Pagtens Art. 1, hvorefter alle suveræne Stater, der er anerkendt af Folkesamfundet, skulde have Adgang til at slutte sig til Folkenes Forbund paa en saadan Maade, at saafremt de ikke bliver Medlemmer af Forbundet, vil dette kun skyldes en frivillig Beslutning fra deres Side. Forslaget blev Genstand for en udførlig Drøftelse indenfor Udvalget og i Delegeretforsamlingen. Denne vedtog en Resolution, som godkendte Konklusionen af Udvalgets Beretning, der gik ud paa, at enhver Beslutning om det argentinske Ændringsforslag, selvom adskillige af de Vanskeligheder, som dette frembyder, vilde kunne afhjælpes ved en ændret Affattelse, maatte udsættes, i Betragtning af den argentinske Delegations beklagelige Fraværelse, og indtil det deri indeholdte Princip kunde antages.

2) Da det af de *tre nordiske Lande* fremsatte Ændringsforslag til Art. 3, 2. Stk. angaaende Forsamlingens aarlige Sammentræden var blevet imødekommet gennem Forsamlingens Forretningsorden Art. 1 og saaledes praktisk gennemført (se Delegationsberetningen af Marts 1921, Rigsdagstidende, ordentl. Saml. 1920—21, Tillæg A. II. Sp. 5436), ansaa de nordiske Delegationer det for rigtigt formelt at tage dette Ændringsforslag til Pagten tilbage. Delegeretforsamlingens aarlige Sammentræden er ogsaa sikret gennem Nødvendigheden af at tilvejebringe Forbundets aarlige Budget.

3) Den *kanadiske* Delegation i den første Delegeretforsamling havde stillet Forslag om at slette Art. 10 i Pagten. Til Støtte for dette Forslag fremførtes navnlig den Betragtning, at Artiklen indeholdt en Anerkendelse af Lovligheden af den territoriale *status quo* og Forpligtelse for Forbundsmedlemmerne til at garantere dens stadige Opretholdelse i Fremtiden. Saavel i Pagtændringskommissionen som indenfor det Udvalg, som var nedsat

til at overveje Pagtens Art. 18, og som ligeledes havde faaet Anledning til at undersøge dette Spørgsmaal, var det dog den fremherskende Mening, at Artiklen skulde bibeholdes; men at Forsamlingen skulde vedtage en Resolution, der skulde indeholde en nærmere angivet Fortolkning af Meningen med Artiklen og dens Rækkevidde.

Forsamlingens 1. Udvalg kom imidlertid i Betragtning af de stærkt afvigende Anskuelser, der gjorde sig gældende under Forhandlingerne, og til den store Vægt, der maatte tillægges disse, til det Resultat, at det vilde være ønskeligt ikke i Øjeblikket at tage nogen Bestemmelse med Hensyn til Artiklen, men at udsætte Afgørelsen af Spørgsmaalet til næste Delegeretforsamling. Forsamlingen sluttede sig hertil og anbefalede samtidig, at der skulde træffes Bestemmelse om dette Forslag forud for enhver anden Pagtændring.

4) Til Artiklerne 12 og 15 var der fra *svensk* og *norsk* Side fremsat visse Ændringsforslag, som gik ud paa, til det af Forbundspagten fastsatte System af Tvistigheders Behandling ved Voldgift, retslig Afgørelse eller Raadet, at knytte en særlig Forligsbehandling ved Organer, som oprettes mellem de enkelte Forbundsmedlemmer, og som efter det norske Forslag tillige skulde kunne anvendes som Voldgiftsorganer. Forslagene blev ikke antaget af Delegeretforsamlingen, der imidlertid udtalte sin Tilslutning til Forligstanken og besluttede at opfordre Raadet til at nedsætte et Udvalg med den Opgave at undersøge Spørgsmaalet om Forligsbehandling paa det i Forslagene angivne Grundlag og opstille Regler for Anvendelsen af denne Fremgangsmaade.

5) Forsamlingen kunde endvidere ikke antage det af de *tre nordiske Lande* fremsatte Forslag om Ændring i Pagtens Art. 13, 2. Stk., hvorefter Ordet »généralement« skulde udgaa, og som derved vilde gøre Forpligtelsen til at henvise Stridigheder